

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 4. 2008, č. j. 38 Cad 2/2004 - 74, o námitce podjatosti vznesené žalobcem ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 54/2008,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Milada Tomková, JUDr. Bohuslav Hnízdl a JUDr. Brigita Chrastilová **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 54/2008.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 14. 4. 2008, č. j. 38 Cad 2/2004 -74, ustanovil žalobci (dále jen „stěžovatel“) zástupcem advokáta JUDr. Milana Janíčka pro řízení o žalobě, kterou se stěžovatel domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2004, č. j. OSV-10165/03/SD-302/KR.

Proti tomuto usnesení o ustanovení zástupce podal stěžovatel kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud poté, co mu byla věc předložena k rozhodnutí, poučil účastníky řízení, že v dané věci bude podle rozvrhu práce rozhodovat šestý senát ve složení JUDr. Milada Tomková, JUDr. Bohuslav Hnízdl a JUDr. Brigita Chrastilová a že v případě dlouhodobé nepřítomnosti některého ze jmenovaných soudců může být senát doplněn některým ze soudců čtvrtého senátu. Současně je poučil, že mají-li za to, že některý z uvedených soudců je vyloučen z projednávání a rozhodování věci pro svůj poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, mohou namítnout jeho podjatost ve lhůtě jednoho týdne od tohoto vyrozumění.

Na toto poučení reagoval stěžovatel podáním ze dne 23. 5. 2008, v němž mimo jiné uvedl, že „ve věci samé jednájí vyloučení soudci NSS, a všichni soudci NSS v čele s Baxou, kteří v téže věci rozhodli 200 x od MS Praha a 200 x od KS Ostrava, pouze se opakují“.

K námitce podjatosti se všichni členové šestého senátu vyjádřili shodně tak, že nemají žádný poměr k věci, účastníkům, ani k jejich zástupcům.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci lze jen výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Stěžovatel v rozporu s ustanovením § 8 odst. 5 s. ř. s. neuvedl žádný relevantní důvod podjatosti a omezil se pouze na konstatování, že všichni soudci Nejvyššího správního soudu se již podíleli na rozhodování v předcházejících řízeních. Z ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. sice plyne, že jedním z důvodů pro vyloučení soudců je skutečnost, že se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení, musí jít však o totožnou věc. Podílem na předcházejícím soudním řízení je například situace, kdy se soudce podílel na rozhodování věci jak u krajského soudu, tak posléze u Nejvyššího správního soudu, popřípadě naopak. Taková situace však v dané věci nenastala a výslovně není ani namítána. Lze přitom odkázat i na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Nao 2/2003 - 18, (publikováno pod č. 53/2004 Sb. NSS), v němž bylo vyjádřeno, že „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala těchž účastníků.

Vzhledem k výše uvedenému není návrh stěžovatele na vyloučení soudců šestého senátu Nejvyššího správního soudu z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 6 Ads 54/2008 důvodný.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. června 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu